

20è CICLE DE SORTIDES DE CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY

6a sortida – diumenge, 16 d'abril de 2023

Centre d'Estudis Comarcals i Centre Excursionista de Banyoles

SANT JULIÀ DE RAMIS I SARRIÀ DE TER

Castell de Montagut. Volcà de Can Guilana. Vil·la Romana del Pla de l'Horta.

En Sant Julià de Ramis, s'hi troba un autèntic castell medieval, realment original, que no ha estat modificat. Es tracta del **Castell de Montagut**, data del segle XIII i està situat en un lloc que domina l'entrada a Girona pel seu vessant nord, i a Banyoles i a la Garrotxa. Originàriament va ser propietat de Pere III de Catalunya, després va passar a mans del monestir de Sant Pere de Galligans. Al segle XIV, Pere IV va ordenar la construcció dels

fossats i altres obres necessàries per a la seva habitabilitat. Aquest castell va ser utilitzat durant la Guerra del Francès com un punt estratègic per a la vigilància de les tropes franceses. Amb tot, durant el tercer període d'aquesta guerra, ocorregut en 1809, va ser ocupat per les forces gal·les. Cal destacar que, per en aquesta època, es trobava en ruïnes ja que havia estat atacat en les diverses invasions ocorregudes en el segle XVIII.

Només es mantenen drets alguns panys de muralles, amb un gruix de 1,2 metres, i una torre

rectangular, l'interior de la qual amida 3 metres i 5,5 metres. L'alçada de la planta baixa d'aquesta torre és de 3,3 metres, i la seva paret, fet de carreus, té una altura de més de 7 metres, la qual cosa sembla indicar que originalment era d'aquesta altura, i que posteriorment va ser sobrealçada 2 metres amb una paret llisa, que sosté una volta de canó, damunt la qual hi ha el terrat, envoltat de merlets.

Volcà de Can Guilana. El seu nom ve del mas que hi ha al seu peu. És un antic volcà que no presenta un cràter ben format, sinó que és una xemeneia volcànica omplerta per basalt. Si ens enfilem fins al cim, podrem observar una secció interior amb columnates verticalitzades i lleties basàltiques en el nucli de la xemeneia, que es disposen de manera horitzontal

a les vores laterals, més properes a l'exterior. També es troben escòries que s'han anat dipositant a les parts exterior laterals. La vegetació dominant al seu entorn és el bosc mixt d'alzina, pins amb alguna clapa de roure martinenc. En diferents indrets l'alzinar també pot haver estat substituït parcialment per plantes de creixement més ràpid, com els pins, i haver-se constituït masses forestals mixtes d'alzina i pi.

Vil·la Romana del Pla de l'Horta. Es tracta dels jaciments d'una destacable zona residencial que tenia una important i àmplia zona de caràcter agrícola i industrial. Es pot datar entre els segles II aC fins a final de V dC. A les seves habitacions, s'hi han trobat paviments de mosaics d'opus tesellatum i d'opus signinum, així com unes probables restes termals. Aquests mosaics estan guardats al Museu

Arqueològic a Sant Pere de Galligants. Són singulars els mosaics de l'època d'August (segles I aC I dC) tenen un estil italianitzant, inhabitual en la Gerunda de l'època. Està declarat com a Bé Cultural d'Interès Nacional.

